

Føroya
SOSIAL-DEMOKRATUR

Blaðstjóri
VILHELM SØRENSEN

Prent:
A. ØSTER

YMISK TÍÐINDI

Sumbö skeyt eina minni í gjár. Hetta var 3 minnan, hann hevur skotið í ár.

Tjaldur setti fótbóltsleikarar og hornblásarar av í Hetlandi sunnudagin.

Fyrrapartin í gjár hevði Silver-spray fingið 4 tons og Suduroy 2 tons av sild fyri seinasta samdøgur teir hava verið úti.

Á Skálafjørðinum hava teir fingið heilt væl av smásild.

ÚTRÓÐURIN

Seinasta vika var miðalgóð til veiðu hjá útróðrarbátunum í Klaksvík.

Veðrið var av tí besta, men flestu bátar vóru tarnaðir av agntroti.

Vikuúrslitið hjá bátunum:

Kalvaveiðubátar: (Nögd í kg)
Torvanes 1200, Norðan 900,
Nekkur 1500, Sanna 1550.

Áðrir útróðrarbátar: (Nögd í kg)
Torvanes 2800, Glottin 8500
Ørvur 6750, Dragasund 5500,
Váðaklettur 2250, Brandur 7000,
Núpur 6000.

Week-end-ferð

Føroya ferðamannafelag hevur biðið okkum sagt lesarum okkara, at ætlanin er at gera *week-end-ferð* til Vestmanna leygardagin 14. og sunnudagin 15. eftir hesari ætlan: Úr Havn kl. 16 leygardagin við Sigmundi til Kollafjarðar, síðan til Kvívíkar, har stæðgað verður o. u. 1½ tíma. Í Vestmanna um 8-tíðina, nátturði har og síðan dansur til kl. 12. — Sunnudagin kl. 9 hílferð niðan hagar farið er undir SEV-byggingina. Kl. 11.30 við bátum undir Vestmannabjörgini, aftur til Havnar við seinnu rutu um 17-tíðina úr Vestmanna.

Kostnaðurin verður kr. 65.00 fyri hvønn, og umfatar hetta alla ferðingina, dansin, innivist og mat Eini 20—25 fólk kunna luttaka (talið er so avmarkað av tí at tað ikki er gjørligt at útvega innivist til fleiri).

Fólk kunna tekna seg hjá formanni ferðamannafelagsins, Tvör-göta 23, telefon 336. Ferðaseðlarnir mega vera innloystir í seinasta lagi mikiukvöldið, fyri at tørneyðugu fyrireikingarnar kunna verða gjørdar í góðari tíð.

Á VEG TIL MARKNAÐ

Trygvi 280 ks, Sonja Egholm 100 ks, Fossá um 100 ks.

Til hvalastöðina í Lopra eru komnir komnir 105 hvalir, við Áir 122.

Enskar

Gabardinebuksur

til menn

í ymiskum litum — besta slag

C. C. JOHANNESSEN

Tlf. 30

Tað verður her gjørt kunnigt, at dómarin hevur góðkent, at eftirstöður av kommunuskatti, kaminreinsan og vatngjald fyri fyrra hálvár 1951, og eldri eftirstöður, sum áður eru pantaðar til einkis, verða innheintaðar við panting.

Farið verður undir pantingina uttan aðra áværing tann 25. juli h. á.

TÓRSHAVNAR BYRÁÐ, tann 7. juli 1951.

TRYGGINGARSAMBANDIÐ
FØROYAR

Føroya Kríggstrygging... telf. 372
Føroya Brunatrygging... telf. 372

Føroya Sjóvátrygging... telf. 372
Føroya Vanlukkutrygging telf. 221

Vit tryggja:

Rátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging -

FÆRÖSK MARGARINE

VITA No 1

VITAMINISERET

FÆROSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Heðin Brú: Feðgar á ferð.

Veðrið var gott. Teir damlaðu suður eftir og hövdu seglið uppi. Ströndin, teir røðu framvið, var svört av náttarregni, nakrar krákur flugu upp av fjørusteinum og skrálaðu, seyður reisti seg av bóli og rætti ryggin. Teir gomlu stardu upp í luftina og tagdu: »Hann er so skitin í ættini, óvíst hvussu veðrið verður, kanska hann heldur sær tað ljósa av degnum». Men teir talaðu ikki; ein ungdomur er á bátinum, tað var ikki vert at ræða hann.

Báturin leið spakuliga suður eftir, ók so lágur eftir sjónum, mestsum eitt dapurskyggt djór, ið trilar seg fram. Bøturnar tvassaðu uttan um hann og tjóran bráðaði í kjalarvatnum, stokkar og stavnar var sum hundetið av elli og sliti. Men tá ið lotið vaks eitt sindur, og Ketil fór aftur í skut at stýra, bar hann á brá at vera eitt sindur errin. Hann setti seg í røngina og kendi, at hann setti seg á sitt egna, veri so báturin, sum hann vil. Hann helt seg vera væl siglandi: »Lat teir ungu lea at bátinum hjá mær, men eg kann siga teimum, at hann er bæði tættur og sjógóður, hvat er so meir at krevja av einum báti. Teirra eru kanska vakrari, men tað er gott at hava teir vakrar, tá ið aðrir eiga, og teir standa at kalla fyri einki. Lat teir færa farnarnar upp á land, sum hesin gamli hjá mær hevur fært, so verða teir ikki so litfriðir».

Lias Berint sá eitt træsprek á sjónum og bað Ketil stýra at tí. Tað var sum ein dúgigur lunnur til stöddar, men Lias Berint tók tað inn og helt fyri, at tað var altíð brúk fyri einum soverðnum spreki hjá honum, ið hyggja skuldi, tað var so toyt tað fekt ein sperrulatur burtur úr tí».

»Hættar tú tør undir hyggja á tínum aldri?» spyr Ketil.

»Tað havi eg hætt mær í fjóruti ár í Jesu navn. Tað er sum tað gamla orðtakið sigur: Hann einki vágur, einki vinnur. Eg hevði átt almikið av víði nú til samans, men tað, sum eg goymdi mær tey fyrstu árin, er so mikið illa fúnað, at tað mann vera litil dugur í tí tá ið til skal takast. Tað verður nú sum tað lýsir, nú biði eg ikki longur, fari undir at grunda fyri í morgin sum ein annan dag».

Kálvur sat og hugsaði um mat og meslingar. Hann setir inn og biður pápa sín um skrínið.

»Tú er vorðin maður», fíkir hin gamli, »longu at eta. Tað var ikki brúk at fara eftir skrininum fyrr enn á heimferðini».

»Tað ger tað sama», sigur Kálvur, »eingin veit fyrr enn meslingarnir koma, og tá verður einki etið, hugsi eg».

Tá ið teir koma inn móti bygdini, siggja teir tríati ungar menn standa hendur í buksum á kaiini og hyggja eftir Smírl, sum kemur skúmandi inneftir. Tá ið teir siggja henda gamla bátin, fara teir

at lea og koma tætt omanat. Ellivu sögdu Devilin gali og hinir sögdu Harrans ólukka, soverðan bát hövdu teir ikki sætt fyrr.

Teir komandi klégva upp á land og binda bátin. Ketil spyr ein ungan mann, har stendur, um hann veit at siga teimum onkran, sum eigur hálmi.

»Hálme, etur hesin upp aftur og sýgur sigarettina, »eg veit sku einki um nakran hálme». So mól hann á hælum og var horvin.

Uppi í bygdini spurdu teir seg fram til ein bónda, sum gav teimum hálmi, hann var so glaður fyri, at teir ikki vóru komnir at biðja um traðir, at hann diki teir undir í hálmi, so Ketil mátti rópa: »Hó, hó, nú fái eg ikki meir í bátine».

Lias Berint talar á Ketil: »Eg fari at stökka inn á gólvið hjá systurdóttirini, meðni tit hera hálmin oman, tit fara ikki undan mær».

Tað var nakað langt at ganga gjøgnum óbyggt. Burtur frá húsum setti hann seg eina lótu at hugsa, hvussu hann skuldi gera: »Skal eg koma sum ein eingil ella sum eitt ólóg?» Hann visti líka. »Hevði eg fingið sinnið í meg, so hevði eg verið betur fyri at dystast við tey bartrogini». Hann rykti í skeggið á sær fyri at ösa seg upp, men ílsinnið var bert viðfánigur. So var tað ivaleyst beinast at fara sættliga um. Hann tók ein kritmola og smurdi upp í skegg og háir: »Tey skulu siggja, eg eri gránaður, síðan eg fóre. Tá ið hann nærkaðist húsum, gjörði hann seg neyðarsligan og fór at halta.

Systurdóttirin var einsamöll inni. »Góðan dag», sigur Lias Berint klænur á málinum.

»Góðan dag», svarar systurdóttirin og hyggur ikki upp. Hon hevði hongt bróstið út yvir eitt barn, sum lá og seig og peiggjaði við örmumum.

»Tað vóru nøkur smátung, eg hevði...»

»Tey eru har, sum tygum hava lagt tey».

Hann fór upp á loftið, har sum hann hevði haft tilhald, tók eitt litið reytt skrin undan seingini. Har hevði hann loddeðslarnar og altarsklæðini í. Tað tók hann við sær og fór niður aftur.

»Farvale», krøystir hann úr sær í durumum.

»Farvale», svarar systurdóttirin og heingir hitt bróstið niður yvir barnið.

Lias Berint stöðgar á og deilir innantanna: »Smátt veri henni fyri, hirið hon ikki so frægt sum at hyggja at mær og deila». Men hon hugdi ikki upp. So fór hann og læt aftur eftir sær, tolin og sættligur. Men eitt sindur niðri í bönun kom aði í hann, hann setti skrínið frá sær og brendi niðan aftur og reiv hurðina upp: »Á